

ling saavel i Forhold til den nuværende som i Forhold til den af Flertallet videreførte Beregningsmetode, som ved Anvendelse af Kreds- og Tillægsmandatsystemet og nu yderligere ved Bestemmelsen om, at Kredsmandaterne kan overføres fra et Parti til et andet, langt fra kan paastaas at være umiddelbart tilgængeligt for Befolkningen“.

Efter hvad der foresloges fra konservativ Side skulde det Antal Vælgere, der kan anmelde et nyt Parti til Deltagelse i Folketingsvalg, svare til $\frac{1}{149}$ af det samlede Antal afgivne Stemmer ved det sidst afholdte Folketingsvalg.

Ved 2. Behandling vedtoges de stillede Flertals-Ændringsforslag, medens det konservative Partis Ændringsforslag forkastedes.

Ved Lovforslagets 3. Behandling i Folketinget udtalte *Ordføreren* (Holger Eriksen): „Der har mellem 2. og 3. Behandling af Lovforslaget været afholdt et Udvalgsmøde. Heri er der fra konservativ Side sket en Henstilling om, at man foretog en Ændring, der gik ud paa, at man undlader at flytte de 3 Mandater fra Jylland og Øerne til København, og at man undlader at foretage den Kredsomlægning, der er foreslaaet for Københavns Amt og for Østre Storkreds i Hovedstaden. Henstillingen var motiveret med, at man vilde understrege Lovens midlertidige Karakter. Udvalgets Flertal har ikke fundet Anledning til at imødekomme Henstillingen, idet man først og fremmest gaar ud fra, at den midlertidige Karakter er understreget allerede derigennem, at der nedsættes en Valglovskommission.

I øvrigt har man den Opfattelse, at det klart og tydeligt er blevet dokumenteret, at der blev gjort Uret mod København. Baade det Forslag, som var stillet af Venstregeringen i 1927, og det, som i hvert Fald de Konservative var med til at stemme for i 1939, giver Udtryk for, at man dengang var indstillet paa procentvis at give København flere Mandater, end selv det forelagte Forslag vil give i Øjeblikket, og det er tydeligt Udtryk for, at København ikke bliver favoriseret igennem Regeringens Forslag. Jeg tillader mig ogsaa at minde om, at den konservative *Ordfører* i 1939, det daværende Medlem Ingeniør Korsgaard, udtalte, at ingen kunde være i Tvivl om, at København, selv om man tog alt skyldigt Hensyn til Grundlovens Bud om, at der skal tages særligt Hensyn til de tyndt befolkede Egne, alligevel var underrepræsenteret, og det kunde man ikke blive ved at opretholde. Det mener Udvalgets Flertal heller ikke, at man kan; der bør ydes Retfærdighed, ogsaa naar der er Tale om københavnske Vælgere. Derfor mener vi, at alle saglige Hensyn taler for at fastholde